

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.094/2025/4.

A felperes:

Felperes1 (cím3)

A felperes jogi képviselője:

Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Melléthei-Barna Márton Ádám ügyvéd

(cím5)

Az alperes:

Alperes1 (cím2)

Az alperes jogi képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

(cím7)

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Szombathelyi Törvényszék, 28.P.20.034/2025/4. sz. ítélet

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes; 5.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 330.200 (háromszázharmincezer-kettőszáz) forintra, felemeli.

A felek viselik a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket.

Köteles a felperes és az alperes megfizetni az államnak az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 illetékbevételei számlájára a jelen ítélet meghozatalától számított 60 napon belül fejenként 23.114 (huszonháromezerszáztizennégy) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Tájékoztatja a bíróság a feleket, hogy az illeték megfizetése során a jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító jelét/adószámát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A napilap1 a 2025. február 5. napján „Tisztogató a párt1-vezetésében?” címmel megjelent cikkben, a napilap 7. oldalán beszámolt a felperesről, az akkor a párt1 Párt Megnevezés1 felelős vezetőjének a múltjáról. A cikkben rögzítésre került, hogy Felperes1 egykor politikus1 főtanácsadója volt, és a politikus2-kormányral is ő tartotta a kapcsolatot. A cikk rögzítette, hogy Felperes1nek korrupciós ügyek miatt kell felelnie.

[2] A felperes 1988-ban született. politikus1 1990-2010 között volt Város1 főpolgármestere. A politikus2-kormány 2004-2010 között működött. 1990-ben a felperes 2 éves, 2004-ben 16 éves, 2010-ben 22 éves volt.

[3] A cikk megjelenését megelőzően sem az alperes, sem annak munkatársa, újságírója a felperest nem kereste meg, tőle információt nem kért, a felperes nem adott engedélyt a jelzett tartalmú írás alperes általi megjelentetéséhez.

[4] A napilap1 kiadója a cég1 Zrt., melynek székhelye Cím1. sz. alatt található. A napilap impresszuma szerint a napilap kiadójának törvényes képviselője Személy1 elnök-vezérigazgató. Szintén az impresszum szerint a napilap1 szerkesztőségének, az alperesnek a címe a cím2, a levelezési címe: Ügyfélszolgálati Iroda, cím8 sz., cím9 sz., cím10 sz. alatt

található. Az alperes szerkesztőségének törvényes képviselője törvényes képviselői főszerkesztő.

[5] A felperes, miután olvasta az alperes fenti cikkét, jogi képviselője útján, 2025. március 6. napján tértivevényes, ajánlott küldeményt adott postára az alperesi szerkesztőség és törvényes képviselője nevére szólóan, de az alperesi kiadó címére. A postai küldemény címzettje a Alperes1, törvényes képviselő1 volt, a küldemény címeként az Cím1. került megjelölésre. A küldemény feladójaként a párt2 címeként a cím11 szám lett feltüntetve.

[6] A postai küldemény postára adásához kapcsolódó, kézírással kitöltött „Könyvelt küldemény feladóvevénye” szerint feladóként az internetesportall került megjelölésre, és a feladó megnevezését tartalmazó rovatba egy pecsét került elhelyezésre, amelyen a párt2 neve, címeként a cím12 szám szerepelt. A feladóvevény szerint címzettként Alperes1, törvényes képviselő1, címeként Cím1. sz. került feltüntetésre.

[7] A postai küldeményt kézbesítését igazoló „Kézbesítési igazolás” szerint alperes kiadója székhelyén 2025. március 12. napján Személy2 meghatalmazott vette át a postai küldeményt.

[8] A felperes a Alperes1, törvényes képviselő1 nevére szóló, de az Cím1. sz. címet feltüntető, 2025. március 5. napján kelt levelében helyreigazítás iránti kérelmet terjesztett elő. A felperes a kérelemben kifejtett álláspontja szerint valótlanul állította és híresztelte a napilap1 a 2025. február 5. napján „Tisztogató a párt1-vezetésében?” címmel megjelent cikkben, hogy Felperes1 egykor politikus1 főtanácsadója volt, és a politikus2-kormánnyal ő is tartotta a kapcsolatot. Arról is valótlanul számolt be a napilap, hogy Felperes1nek korrupciós ügyek miatt felelnie kellett.

[9] A törvényi határidőben a helyreigazítási kérelem teljesítésére nem került sor.

[10] Mivel a helyreigazítás iránti kérelem eredményre nem vezetett, a felperes a Alperes1 alperessel szemben sajtóhelyreigazítás iránt élt keresettel. Kérte a törvényszéket, az alperest az alábbi tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére kötelezze:

„A napilap1ban a 2025. február 5. napján „Tisztogató a párt1-vezetésben?” címmel megjelent írásban valótlanul állítottuk és híreszteltük, hogy Felperes1 egykor politikus1 főtanácsadója volt, és a politikus2-kormánnyal is ő tartotta a kapcsolatot. Valótlanul állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy Felperes1nek korrupciós ügyek miatt kell felelnie.”

Kérte a felperes, hogy kötelezze az alperest arra, hogy a helyreigazító közleményt a kifogásolt cikkel azonos betűmérettel, félkövér betűtípussal a napilap1 című napilap 7. oldalán öt napon belül jelentesse meg, kommentár nélkül, „Felperes1vel kapcsolatos valótlan híresztelés miatti helyreigazító közlemény” felvezetéssel. Kérte az alperes kötelezését perköltsége megfizetésére, azzal, hogy az ügyvédi munkadíj körében óránként 160 EUR + ÁFA összeget számított fel.

[11] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Kérte a felperes marasztalását perköltségében. Csatolta a 2025. április 1-jén kelt megbízási szerződést, melynek értelmében a megbízás teljesítésével kapcsolatban minden megkezdett ügyvédi munkaóra után a jogi képviselő 65.000 forint + ÁFA munkadíjra jogosult; az ellenkérelem elkészítésére fordított ügyvédi munkaórát összesen nyolc órában jelölte meg.

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 82.550 forint perköltséget, valamint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára 31.500 forint eljárási illetéket.

[13] Határozatának indokolásában felhívta a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) bekezdését, valamint a sajtószabadságról és a médiatartalmaik alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 1. § 6. pontját, s mindenekelőtt rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy a felperes egy napilapban megjelölt cikk közlését sérelmezi, ezért a jelen perbeli esetben a napilap, mint sajtótermék szerkesztőségétől kellett kérni a pert megelőzően a sajtó-helyreigazítás közzétételét.

[14] Leszögezte az elsőfokú bíróság, hogy a felperes keresetéről érdemben kellett dönten, permegszüntetésnek nem volt helye. Érdemben kell dönten akkor is, amikor a perindítást megelőzte a sajtószerv előtti kötelező előzetes eljárás, előterjesztettek helyreigazítás iránti kérelmet, csak az nem megfelelő, alaki hibában szenved. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az érdemi vizsgálat körébe tartozik az is, ha a perindítást megelőző sajtóhelyreigazítási kérelem nem megfelelőségét, hibáját állapítja meg a bíróság, és ez vezet a kereset elutasításához.

[15] A bíróság egyetértett azzal az alperesi állásponttal, hogy a felperes nem igazolta azt, hogy a sajtó-helyreigazítási kérelmét határidőben juttatta volna el az alperesként megjelölt szerkesztőséghez és azzal is egyetértett, hogy az alperesnek, mint szerkesztőségnek a pontos megnevezése, címe, valamint a levelezési címe a sajtótermék, a jelen esetben a napilap1 impresszumából kiolvasható.

[16] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az impresszumban közölt adatokat kell figyelembe venni és feltüntetni a perindítást megelőző helyreigazítási kérelmen, a helyreigazítási kérelmet tartalmazó postai küldeményen (BDT 2015.3372.), és ennek értelmében a postai küldemény postára adásához kapcsolódó feladóvevényen.

[17] A keresetlevélhez csatolt mellékletekből megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a pert megelőzően megírt sajtó-helyreigazítás iránti kérelmen nem az alperes szerkesztőségének címe került megjelölésre, továbbá, hogy a megjelölt postai küldemény nem az alperes szerkesztőségének címére került megküldésre. A kézbesítés teljesítését igazoló kézbesítési igazoláson található címzett megnevezésének, címének, a feladó megnevezésének, címének egyeznie kell a postai küldeményen magadott címzett megnevezésével, címével, a feladó megnevezésével, címével. Megjegyezte az elsőfokú bíróság, hogy az nem vált ismertté a per során, hogy a levélboríték ténylegesen milyen adatokat tartalmazott, de a postai „Kézbesítési igazolás”-ból ez egyértelműen megállapítható. A kapcsolódó feladóvevényen sem az alperes szerkesztőségének címe került megjelölésre.

[18] A perben tehát nem került csatolásra olyan feladóvevény, kézbesítési igazolás, amely igazolhatóan a felperestől származna, így a felperes nem bizonyította azt, hogy megfelelően postára adta azt a helyreigazítás iránti kérelmet, amit a felperes a keresetlevélhez csatolt, és azt, hogy a keresetlevélhez csatolt helyreigazítási kérelem kézbesítésével kapcsolatos a megjelölt feladóvevény és kézbesítési igazolás.

[19] Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a Pp. 495.§ előírásának megfelelően, az ott megjelölt határidőben megfelelően kérte a sajtó-helyreigazítást az alperestől. A becsatolt, perindítást megelőző kötelező eljáráshoz kapcsolódó helyreigazítás iránti kérelem és előterjesztése alaki hibában szenved, a pert megelőző megfelelő helyreigazítás iránti kérelem előterjesztésére nem került sor.

[20] Az elsőfokú bíróság a felperest pervesztességére tekintettel, a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a perköltség viselésére. Kifejtette, hogy az alperesi ellenkérelem előterjesztése körében nem találta indokoltnak a nyolc munkaóra felszámítását. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a nem túlzott terjedelmű ellenkérelem elkészítésére egy munkaóra elegendő volt, az érdemi védekezés az alaki kifogásokon túl csak általánosságokat tartalmazott. Az egy munkaórára felszámított ügyvédi díjat azonban a bíróság nem találta eltúlzottnak, a felperes jogi képviselője is hasonló mértékű munkaóra díjban állapodott meg a felperessel.

[21] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság az alperesi megbízási szerződést alapul véve, egy munkaórát felszámítva áfával növelten állapította meg az alperes perköltségét, amelyet a felperes köteles megfizetni az alperesnek a pervesztessége miatt.

[22] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; annak megváltoztatását annyiban kérte, hogy az alperes részére fizetendő perköltség összegét az ítéltábla az alperes által felszámított 660.400.- forint összegben állapítását meg. Kérte továbbá a felperest másodfokú perköltség megfizetésére kötelezni a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján azzal, hogy az alperes jogi képviselője 2 munkaórát fordított a fellebbezés elkészítésére.

[23] Indokolásul az alperes kifejtette, hogy jogi képviselőjének felszámított munkadíja arányban áll az elvégzett munkával, a munkadíj mérséklése nem indokolt. A jogi képviselőnek a perrel szükségképpen együtt járt az ellenkérelem elkészítésén és benyújtásán túl a meghatalmazás és megbízási szerződés szerkesztése, adminisztrációs tevékenység, az ellenérdekű fél által benyújtott iratok tanulmányozása, valamint az alperes folyamatos tájékoztatása és vele történő konzultáció is, melynek összessége nyilvánvalóan több munkaórát vett igénybe az elsőfokú ítéletben megállapítotthoz képest.

[24] Az alperes jogi képviselője a megbízási szerződésben foglalt munkát elvégezte, az alperes és jogi képviselője által kötött megbízási szerződésben rögzített és az alapján felszámított munkadíj arányban áll a piaci gyakorlattal, amelyet a bírói gyakorlat is elfogad.

[25] Kiemelte és részletesen hivatkozott a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú határozatára, valamint a R. 4. § (2) bekezdésére.

[26] Rámutatott, hogy az elsőfokú ítélet a perköltségigény mérséklés körében érdemi arányossági/aránytalansági vizsgálatot nem is tartalmaz, mindössze általánosságban rögzíti, hogy a bíróság nem találta indokoltnak nyolc munkaóra felszámítását az alperesi ellenkérelem előterjesztése körében, mellyel az elsőfokon eljáró bíróság megsértette a Pp. 346. § (4) – (5) bekezdését.

[27] A rendelet szerinti ügyvédi munkadíj mérséklésének lehetősége csak kivételes lehetőség, akkor van rá mód, ha a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység és a munkadíj között aránytalanság áll fenn. Az alperes álláspontja szerint a jelen esetben az elsőfokú bíróság ezt az aránytalansági vizsgálatot kellő részletességgel nem végezte el. Nem támasztotta alá részletes tartalmi elemzéssel, hogy az ügyvéd tényleges tevékenysége miatt aránytalan, a munkadíj miért nem arányos.

[28] Mindezek alapján kérte az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását és a felperes kötelezését az alperes javára R. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján 8x65.000 forint + ÁFA, azaz 660.400 forint megfizetésére.

[29] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

[30] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az anyagi és eljárásjogi szabályoknak megfelelően hozta meg az elsőfokú ítéletet és kötelezte a felperest 65.000 forint + ÁFA perköltség megfizetésére. Az alperes fellebbezési érvelését megalapozatlannak ítélte.

[31] Előadta, az elsőfokú bíróság helyesen járt el, mikor az alperes által 8 munkaóránál felszámított ügyvédi munkadíjat mérsékelte és 1 munkaóránál állapította meg, e körben az elsőfokú bíróság eleget tett a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségének is. Az elsőfokú ítélet [44] bekezdésében érdemi indokát adta az ügyvédi munkadíj mérséklésének.

[32] A Pp. 346. § (4), (5) bekezdései a perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezés indokolása tekintetében nem tartalmaz megállapításokat, így alaptalanul hivatkozott e körben az alperes fellebbezésében a Pp. ezen rendelkezéseinek megsértésére. Az elsőfokú ítélet megfelel a R. 4. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

[33] A fentieken túl kitért arra, hogy az alperes megalapozatlanul hivatkozik az ellenkérelem elkészítésén túl a meghatalmazás és a megbízási szerződés szerkesztésére, adminisztrációs tevékenység kifejtésére. Az ügyvédi meghatalmazás három és fél sorból áll, az ügyvédi megbízási szerződés nem a jelen ügyre vonatkozik, hanem egy általános jellegű keretszerződés, az adminisztrációs jellegű tevékenység figyelembevételére sem a R., sem a hivatkozott kúriai döntés nem ad alapot.

[34] Álláspontja szerint nem sértette meg az elsőfokú bíróság a R. 4. § (2) bekezdését sem, ugyanis az alperes által felszámított 8 munkaórányi tevékenység kirívóan eltúlzott volt. A felperes álláspontja szerint visszaélészerűen, a nyereszkedés szándékával került megkötésre az alperes jogi képviselője és a cég1 Zrt.. közötti ügyvédi megbízási szerződés és került kirívóan eltúlzott mértékben felszámításra az ügyvédi munkadíj annak ellenére, hogy az alperes jogi képviselője ténylegesen nem a csatolt ügyvédi megbízási szerződésben foglaltak szerint részesült a cég1 Zrt.-től díjazásban.

[35] Kitért arra a felperes, hogy a csatolt megbízási szerződés nem az alperes és annak jogi képviselője között jött létre, erre figyelemmel az óradíj összegét nem lehetett volna 65.000 forint + ÁFA alapulvételével megállapítani, hanem kizárólag a R. 3. § (2) bekezdés alapján 14.000 forint + ÁFA összegben. Hivatkozott a felperes arra is, hogy a jelen perrel azonos tárgykörben további 16 per indult, melyek közül 13 perben alperes a jelen perben előterjesztett ellenkérelemmel azonos tartalmú, három oldalas ellenkérelmet terjesztett elő és valamennyi perben 8 munkaórát számított fel, így nyilvánvalóan eltúlzott az alperes 8 munkaórában felszámított perköltség igénye.

[36] Végezetül kérte, hogy amennyiben az ítéltábla a fellebbezésnek megfelelően a perköltséget felemeli, úgy az alperes által a másodfokú eljárásra felszámított perköltség vonatkozásában – a fellebbezés elkészítése kapcsán – a felszámított 2 ügyvédi munkaóra helyett 1 munkaórára 14.000 forint + ÁFA óradíj figyelembevételével kerüljön sor a perköltség megállapítására.

[37] A felperes másodfokú perköltségigényét a R. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú eljárásban a keresetlevél mellékleteként F/3. sorszám alatt becsatolt nyilatkozat szerint, 160 Euró + 27 % ÁFA/óra ügyvédi munkadíj alapulvételével és 2 munkaóra felszámításával, 320 Euró + 27 % ÁFA-nak megfelelő forint összegben, azaz 163.739 forint összegben kérte megállapítani.

[38] A perköltséget érintő fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

[39] Az ítéltábla mindenekelőtt rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül és a felülbírálat kizárólag a perköltséget érintette.

[40] Az alperes javára megítélt ügyvédi perköltség (ügyvédi munkadíj) tekintetében a másodfokú bíróság abból indult ki, hogy a R. 2. § (1) bekezdésének a) pontja szerint az alperes ügyvédi költségként a közte és a jogi képviselő között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött munkadíj felszámítására jogosult volt. A R. 4. § (1) bekezdése alapján helyesen járt el a törvényszék, amikor az aránytalan mértékben felszámított munkadíj összegét a felperes kérelmére mérsékelte. Tévedett azonban, mikor úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenységgel csupán egy munkaóra felszámítása indokolható. Az elsőfokú bíróság mulasztást is elkövetett azzal, hogy döntését részletesen nem indokolta, és tartalmi elemzéssel részletesen nem támasztotta alá, hogy a felszámított munkadíj – figyelemmel az elvégzett munka mennyiségére és egyedi jellemzőire – mely körülmények alapján nem állt arányban a ténylegesen elvégzett tevékenységgel.

[41] Ezzel összefüggésben irányadó volt, hogy a R. 4. § (2) bekezdése értelmében a bíróság a 2. § (1) bekezdése alapján megállapítandó munkadíj összegét 50 %-nál nagyobb arányban csak akkor mérsékelheti, ha az kirívóan eltúlzott és ellentétes a piaci viszonyokkal vagy a józan ésszel.

[42] Arra figyelemmel, hogy az elsőfokú eljárásban az alperes csupán egyetlen beadványt (írásbeli ellenkérelmet) terjesztett elő, három oldal terjedelemben, valamint, hogy a nem vitatott állítás szerint a perbelivel azonos tartalmú cikk miatt több, lényegében ugyanilyen tartalmú beadványt is készített más perekben, az ítéltábla – ugyancsak a Pp. 383. § (2) bekezdésére utalással – egyetértett az alperes által felszámított 660.400 forint összegű perköltség mérséklésének szükségességével, azonban az elsőfokú bíróság által megállapított 82.550 forint perköltség összegét rendkívül alacsonynak minősítette. Az ítéltábla álláspontja szerint a kifejtett tevékenységgel 4 munkaóra felszámítása áll arányban, így az elsőfokú bíróság által meghatározott elsőfokú perköltséget 260.000 forint + ÁFA = 330.200 forint összegre felemelte. Ez az összeg felel meg a ténylegesen kifejtett jogi képviselői tevékenységnek, mely nem minősül kirívóan eltúlzottnak sem, a piaci viszonyokkal vagy a józan ésszel nem ellentétes.

[43] A felperes fellebbezési ellenkérelmére figyelemmel az ítéltábla rámutat, hogy a csatolt, 2025. április 1-jén kelt megbízási szerződést a jogi képviselő a cég1 Zrt.. kiadóval kötötte, így alappal nem kifogásolható, tekintettel arra, hogy a bírói gyakorlat szerint a perköltség kapcsán perben állása nélkül is maga a kiadó jogosítható, illetőleg kötelezhető.

[44] Az alperes fellebbezése fele részében vezetett eredményre, így a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján rendelkezett akként a bíróság, hogy a felek viselik a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket, a feljegyzett illeték viselésére is fele-fele arányban kötelesek.

[45] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

Győr, 2025. június 20.

Dr. Lezsák József s. k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s. k.

a tanács elnöke/előadó bíró

bíró

bíró